

ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති “ජාතික එක්සත් ආන්ඩුවක්” නිවේදනය කරයි

Sri Lankan president announces "national unity government"

කේ. රත්නායක විසිනි
2015 සැප්තැම්බර් 2

ප්‍රමුඛ පාර්ලිමේන්තු සැසිවාරය විවෘත කරමින් ජනාධිපති මෙහි පාල සිරිසේන ඊයේ ප්‍රකාශ කළේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යන ප්‍රධාන පාර්ලිමේන්තු පක්ෂ දෙක එකතුව දෙවසරක් සඳහා “ජාතික එකමුතුවේ ආන්ඩුවක්” පිහිටුවනු ඇති බවය.

“ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී” සලුපිලියෙන් සරසන ලද මෙය, ආර්ථික සංවර්ධනය ලඟාකර ගැනීමේ නාමයෙන් නරක අතට හැරෙන ආර්ථික අර්බුදයේ මුලු බර කම්කරු පීඩිත ජනතාව මත පැටවීම සඳහා පාලක පක්ෂවල පැහැදිලි සුදානම ප්‍රකාශ කිරීමකි.

අගෝස්තු මහ මැතිවරනයෙන් පසු ප්‍රථම වතාවට පාර්ලිමේන්තුව රැස්වූයේ, මන්ත්‍රීන් 225 දෙනා දිවුරුම් දීම හා ජනාධිපති එළිදැක්වූ ආන්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයට සවන්දීම පිනිසය. මැතිවරනයේදී එජාප ප්‍රමුඛ සන්ධානය ආසන 106ක් ද ශ්‍රී ලනිපයේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ආසන 93ක් ද හිමිකර ගත්හ.

ඇමරිකාවේ පිටුබලය ඇතිව ජනවාරි ජනාධිපතිවරනයෙන් ජයගත් තැන් පටන් සිරිසේන හා ඔහු අගමැති වශයෙන් පත් කල එජාප නායක රනිල් වික්‍රමසිංහ, පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු පක්ෂ රැලිකර ගැනීමට ජාතික ආන්ඩුවක් පිලිබඳ අදහස වැපිරූහ.

සිය කථාවේදී සිරිසේන, 2009 වසර මැද එල්ටීටීඊයට එරෙහි යුද්ධය අවසන් කිරීමෙන් පසුව “සම්මුතිවාදී එක්සත් ආන්ඩුවක්” පිහිටුවීමට අසමත් වීම ගැන, නම් වශයෙන් සඳහන් නොකල ද හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ හෙලාදුටුවේය. නව ලෝකයට මුහුණදීම සඳහා “සියලු ජනවර්ග අතර සංහිදියාව” හා “සමාජ-ආර්ථික සංවර්ධනය” අත්කර ගැනීම, නව ආන්ඩුවේ අරමුණ බව ඔහු කියා සිටියේය. දිවයින දශක තුනක් තිස්සේ සිවිල් යුද්ධයක පැටලී සිටියදී අනෙකුත් ආසියානු රටවල් වේගවත් ආර්ථික සංවර්ධනයක් ලඟාකරගත් බව සිරිසේන පැවසීය. “කල්පසුව වුවත්, සංවර්ධනයේ මෙම පරතරය ජය ගැනීමේ ප්‍රමුඛ කර්තව්‍යයක් ලෙස එක්සත් ආන්ඩුවක අවශ්‍යතාවය මම දුටුවෙමි.”

නොවැම්බරයේදී ජනාධිපතිවරනයට ඉදිරිපත්වීම පිනිස හදිසියේ ඉවත්වන තෙක්ම සිරිසේන, රාජපක්ෂ රෙජිමයේ ප්‍රධාන ඇමතිවරයෙකු ද ශ්‍රී ලනිපයේ ලේකම් ද විය. බලයට

පත්වූ එජාප මෙන්ම ශ්‍රී ලනිප ආන්ඩු ගෙන ගිය තිස් අවුරුදු යුද්ධය, හුදෙක් දෙමල ජනතාව මැඩීම පමණක් නොව, වාර්ගික රේඛා ඔස්සේ කම්කරු පන්තිය බෙදා මර්දනය කිරීමේ අරමුණ ද පෙරදැරි කර ගත් එකකි. මිලිටරියේ යුද අපරාධ හා යුද්ධයේ විනාශකාරී ප්‍රතිවිපාකයන්ට සිරිසේන ද වගකිව යුතුය.

“ආර්ථික සංවර්ධනය” අත්කර ගැනීම පිනිස ආන්ඩුව කවර පියවර ගැනීමට යන්නේදැයි සිරිසේන පැහැදිලි කළේ නැත. කෙසේ වුව ද විටින් විට රට පාලනය කල දෙපක්ෂයම මහ ව්‍යාපාරිකයේ පක්ෂ වන අතර ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල විසින් නිර්දේශ කරන ලද කප්පාදු හා ආර්ථික න්‍යායපත්‍රය ඔවුහු ක්‍රියාවට නැගූහ.

පසුගිය සතියේ චීනයේ සිට ඇමරිකාව දක්වා ලොව පුරා රැවි පිලි රැවි දුන් කොටස් වෙලදපොල කලබැගැනිය ගැන සඳහන් කරමින් එජාප නායකයෙක් වන හර්ෂ ද සිල්වා පැවසුවේ, “පිහිටුවන නව ආන්ඩුවට මෙය අභියෝගාත්මක වකවානුවකි. කැබිනට්ටුව රැස්වූ කල අපට පිලිතුරු සොයාගත යුතු බොහෝ ප්‍රශ්න පැනනගිනු ඇත. ඒවා පිලිතුරු සොයාගැනීමට පහසු ප්‍රශ්න නොවේ.”

බලයේ සිටියදී දෙපක්ෂයම වාරුවී සිටියේ විදේශ නය මතය. එය රටේ නය බර උග්‍ර කලේය. මූල්‍ය ගැටලු හා එල්බ ඇති ගෙවුම් ශේෂ අර්බුදය පිටුදැකීම පිනිස එජාප ආන්ඩුව ඉල්ලා සිටි ඩොලර් බිලියන 4ක නය ගෙවීම මේ වසර මුල ජාමුඅ විසින් ඉවත දමනු ලැබින. ඒ වෙනුවට අරමුදල බල කලේ, කම්කරු පීඩිත ජනතාව මත බර පැටවෙන ගැඹුරු වියදම් කප්පාදුය. මෙම කප්පාදු වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කිරීම පිනිස පාලක පන්තියේ පක්ෂ එකට එකතුවීමට දැන් තීරනය කර ඇත.

සිරිසේන සංහිදියාව ගැන නිතර කරන දෙඩීමෙහි ඇත්තේ එක් අර්ථයකි. එනම් ගැඹුරු වන ආර්ථික හා සමාජ අර්බුදය හමුවේ, ප්‍රධාන ධනපති දෙමල පක්ෂය වන ටීඑන්ඒ සමග ඇතිකරගන්නා ගිවිසුමකි. ආසන 16ක් හිමිකරගෙන සිටින ටීඑන්ඒ, සිරිසේන-වික්‍රමසිංහ පාලනය සමග සමීපව වැඩ කිරීමේ සුදානම දැනටමත් පලකොට තිබේ.

කෙසේ වෙතත් ශ්‍රී ලනිපයේ හා එහි සහවරයින්ගේ දුසිම් ගනනක් මන්ත්‍රීන් විපක්ෂයේ වාඩිවන අතර පාලක සභාගයේ අස්ථාවරත්වය ඉන් සලකනු කරයි. ඔවුන් සියලු දෙනා, මැතිවරනයේදී අසුනක් දිනාගෙන විපක්ෂයේ සිටින

බව කියා ඇති රාජපක්ෂගේ ආධාරකරුවන්ය.

ජනාධිපතිවරනයට පෙරාතුව සිරිසේන, බෙහෙවින් වෛරයට පාත්‍රවී ඇති විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ වැඩි කොටසක් අහෝසි කරන බවට පොරොන්දු වෙමින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නියමුවා ලෙස පෙනී සිටියේය. පූර්වයෙන් තමන්ට පැවති පාර්ලිමේන්තු බහුතරය යොදා ගනිමින් රාජපක්ෂ, මැතිවරන කොමසාරිස්, අධිකරන නිලධාරීන් හා ඉහල රජයේ නිලධාරීන් පත්කිරීම ද ඇතුළු ජනාධිපතිගේ විධායක බලතල පුළුල් කරගත් අතර ජනාධිපති ධුරය දැරීමේ වාර ගනන දෙවරක් බවට පැනවී තිබූන සීමාව ද ඉවත් කළේය. මෙම පියවරයන්ට සහාය දැක්වූ සිරිසේන ඒවා “ආඥාදායක” යයි විවේචනය කිරීමට පටන් ගත්තේ ආන්ඩුවෙන් දොට්ට බැසීමෙන් පසුව පමණි.

“විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තවදුරටත් පවත්වාගෙන යන්නේ ද එසේනම් එහි ස්වභාවය කුමක් ද යන්න පිලිබඳ අවසන් තීරනය ඇත්තේ ඔබ අතේ” යයි පවසමින් ඊයේ, සිරිසේන ඒ කෙරෙහි සිය විරෝධය එහැම පිටින්ම අනභූරියේය.

19වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් “ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය” පිලිබඳ සිය මැතිවරන පොරොන්දුව තමන් ඉටුකර ඇති බව ඔහු පැවසීය. සංශෝධනය අනුව ජනාධිපති ධුරය දැරිය හැකි වාර ගනන දෙවරකට සීමා කර, ඉහල රාජ්‍ය නිලධාරීන් පත්කිරීමේ ජනාධිපති බලය ඉවත් කර කැබිනට් ඇමතිවරු පත්කිරීමේ බලය අගමැති සමග බෙදාගෙන ඇත. එහෙත් ජනාධිපති ආරක්ෂක ඇමති ලෙසත්, සන්නද්ධ හමුදාවන්ගේ අනදෙන නිලධාරී හා රාජ්‍ය නායකයා ලෙසත් සිටීම තුළින් රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය මත දැවැන්ත බලයක් හා අනුභවයක් හිමිකර ගනියි.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ඉරනම තීන්දු කරන ලෙස පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඉල්ලා සිටීම මගින් සිරිසේන ඇඟවුම් කර ඇත්තේ, එය දරාගෙන සිටීමට ඇති ඔහුගේ කැමැත්තයි. ආරම්භයේදී ඔහුගේ නායකත්වයෙන් යුත් ශ්‍රීලනිපය, මුහුන බේරා ගැනීමේ පියවරක් ලෙස 19වන සංශෝධනය බාරගන්නා ලෙස සිරිසේන පක්ෂයට බල කරන තෙක්ම, එය වැලැක්වීමට උත්සාහ දැරීය.

එසේම හෙළිදරව් වන තවත් අවස්ථාවක් නම්, තමන් ජනාධිපති ලෙස දිවුරුම් දුන් ජනවාරි 8දායින් පසුව, “ජාත්‍යන්තර ආකල්ප ඉතා සාධනීය” ලෙස වෙනස්වී ඇතැයි යන කාරනය මත සිරිසේන යොදන අවධාරනයයි. “මෙවන් අතිශයින්ම සංකීර්ණ තත්වයකට සාර්ථක ලෙස මුහුණ දීමට නම්, ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවගේ විශ්වාසය, එකඟත්වය හා ආධාරය දිනා ගැනීම වැදගත්” යයි ඔහු පැවසීය.

වෙනස කුමක් ද හා එය අත්කරගත්තේ කෙසේද යන්න ඔහු පැහැදිලි කළේ නැත. එහෙත් පසුගිය සතියේ සිදුවීම් තවදුරටත් ඉස්මතු කර තිබෙන කාරනය නම්, රාජපක්ෂට බිජ්නය සමග පැවති සමීප බැඳීම්, ජනාධිපතිවරනයේදී

තන්ත්‍ර මාරු මෙහෙයුමක් හරහා ඔහු පරාජය කිරීමට වොෂින්ටනයේ මැදිහත් වීමට හේතුවූ බවයි.

දකුණු හා මධ්‍යම ආසියානු කටයුතු පිලිබඳ ඇමරිකානු සහකාර රාජ්‍ය ලේකම් නිෂා බිස්වාල් පසුගිය සතියේ කොලඹදී, එල්ටීටීඊයට එරෙහි යුද්ධයේ අවසන් අදියරෙහි ශ්‍රී ලංකා ආන්ඩුව හා මිලිටරිය විසින් සිදුකරන ලද යුද අපරාධ පිලිබඳ ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් සඳහා සිය කැඳවුම ඇමරිකාව විසින් අත්හැර දමනු ලැබූ බව නිවේදනය කලාය.

එල්ටීටීඊයට එරෙහි යුද්ධයට සහාය දැක්වීමෙන් අනතුරුව ඇමරිකාව, චීනයෙන් දුරස්ත කිරීම සඳහා රාජපක්ෂට බලපෑම් දැමීමට, යුද අපරාධ පිලිබඳ ප්‍රශ්නය නරුම ලෙස ගසා කැවේය. අවසානයේදී වොෂින්ටනය, මෙම අපරාධ පිලිබඳව රාජපක්ෂ තරමටම වගකිව යුතු සිරිසේන බලයට ගෙන එමින් රාජපක්ෂ ඉවත් කිරීමේ මෙහෙයුම සැලසුම් කළේය.

බලයට පත්වූ පසුව සිරිසේන හා වික්‍රමසිංහ ආන්ඩුව, ඇමරිකාව හා වොෂින්ටනයේ කලාපීය සහවරයා වන ඉන්දියාව වෙතට සිය විදේශ පිලිවෙත වේගයෙන් මාරු කළේය. ඊනියා ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව වෙතින් සිරිසේනට ලැබුණු සහාය, අධික මිලක් ගෙවා ලබාගත් දෙයකි. ශ්‍රී ලංකාව දැන් වෙන කවරදාකටත් වඩා සමීප ලෙස චීනයට එරෙහි ඇමරිකාවේ මිලිටරිය තල්ලුව වෙත ඇද ගෙන තිබේ.

සිරිසේන පාලනයේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ස්වභාවය, එක්සත් ආන්ඩුවේ ඇමතිවරුන් පත් කිරීමේ තනි බලය තමන් සතු බවට ඔහු කල අවධාරනයෙන් තවදුරටත් හෙළිදරව් කෙරේ. ඒ සමගම ඔහු, විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක තනතුර දැරිය යුත්තේ කවුරුන්දැයි තීරනය කිරීම ශ්‍රීලනිප මෙහෙයවීම යටතේ එජනිස විසින් කල යුතුයයි නියම කරමින්, නිල විපක්ෂය පාලනය කිරීමට ද මැදිහත් විය.

ටීඑන්ඒ නායක ආර්. සම්බන්ධන් ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ, ප්‍රධාන පක්ෂ දෙක සහාගයක් ගොඩනගා ඇති බැවින් විපක්ෂ නායක තනතුර තම පක්ෂයට හිමිවිය යුතු බවය. ටීඑන්ඒ තුවිෂ් දේශපාලන උපාමාරු පිටුපස ඇති තර්කනය කුමක් වුවත් එය, පාර්ලිමේන්තු නීතිය යටතේ නීත්‍යානුකූල ඉල්ලීමකි. එම ඉල්ලීමට බාධා කිරීම මගින් සිරිසේන යළි වතාවක් පෙන්නුම් කර ඇත්තේ, සිය පක්ෂයේ හා සිංහල පාලක පැලැන්තියේ වර්ගවාදී ආකල්පයයි.

සිරිසේන-වික්‍රමසිංහ පාලනය වොෂින්ටනයේ යුද ධාවනය පිටුපස රටේ විදේශ පිලිවෙත පෙලගැස්වූවාක් මෙන්ම, නරක අතට හැරෙන ලෝක ආර්ථික අර්බුදයේ බලපෑම යටතේ නව “එක්සත් ආන්ඩුව” ද කම්කරු පීඩිත ජනතාවගේ සමාජ හා ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන්ට ද ජීවන තත්වයන්ට එල්ල කරන ප්‍රහාර ද උග්‍ර කරනු ඇත.